

bliver nok siddende der adskillig Tid endnu; den kommer neppe nogen Sinde ud af det ærede Medlems Hjerte.

Det ærede Medlem Hr. Dahlggaard gør en Bemærkning om det underlige i, at vi ikke i Aar vil modtage 3 Mill. Kr. som Forsøg til Tilskud til Industriene, naar vi dog modtog et Forslag om 3 Mill. Kr. i Fjor. Jeg har, Gud ved hvor mange Gange, i Udvalget og her i Salen søgt at gøre det ærede Medlem begribeligt, at det ikke er det samme Forslag, der foreligger i Aar som i Fjor, og heller ikke paa nogen Maade den samme Situation, den er alvorligere i Aar end i Fjor og kræver derfor større Midler end i Fjor. Men rent bortset derfra sagde man i Fjor ikke mindst fra visse Sider her i Salen: Det kan ikke nytte at gaa med til et Forslag, der kun tager Sigte paa at give de enkelte Industrier et Tilskud, hvorved vi kommer til at støtte den daarligt ledede Fabrik imod de bedre ledede Fabrikker. Dersom man vil gaa nærmere ind paa denne Kritik, maa man søge at afvæbne den; saa maa man over paa det andet, som er, at Industriene som Helhed faar Adgang til Tilskud. Men saa er 3 Mill. Kr. en Draabe i Havet. For hvis vi blot tog 2—3 af de store Industrier og overfor dem — ikke hver for sig, men samlede — forsøgte at gennemføre Tilskudsreglerne, saa vilde de 3 Millioner være brugt allerede ved den første Fordeling af Penge til Industriene, og dermed vilde Mulighederne være udtømt, og intet Forsøg kunde anstilles. Derfor er Tanken om 3 Millioner til Forsøg umulig i Sammenhæng med den Form, Forslaget har fra vor Side, og ogsaa med den Form, det har faaet ved den ændrede Formulering fra det radikale Venstre. Men, siger det ærede Medlem, 2 Millioner Francs i Svejts har været udmærket. Det var nu 2½ Million — nøjagtigt 2,490,000 Francs, altsaa nær 2½ Million —, og det var kun til Broderiindustrien. I Svejts har man for øvrigt gennemført lignende Tilskudsordninger for flere Industrier; jeg har kun nævnt Beløbet til Udgangen af 1925 til Broderiindustrien. Hvad Urindustrien og andre Industrier har faaet, har jeg ikke for Øjeblikket ved Haanden; men, som det er bekendt, har de et Tilskudssystem, der har virket overfor mange andre Industrier, altsaa betydeligt mere end det, det ærede Medlem tilbyder at anvende her til hele den danske Industri.

Det ærede Medlem talte ogsaa om, at jeg maatte have misforstaaet eller ikke opdaget en Ændring med Hensyn til Anvendelsen eller Dækningen af de ved Lov-

forslaget tilsigtede Udgifter. Jo, det har jeg godt opdaget. Derfor sagde jeg netop, at vi skulde ikke drives ind i en saadan Underskudspolitik, som her tilsigtes. Jeg har godt opdaget, at de 8 Mill. Kr. skulde dækkes ved 6 Mill. Kr. af den Formueafgift, som jeg paaskønner, at det radikale Parti har sluttet sig til, og desuden ved 2 Mill. Kr., om hvilke man simpelt hen siger: Dem tager vi fra Arbejdsløshedsfonden, skønt man dog maa vide, at Arbejdsløshedsfonden formodentlig faar Underskud og enten skal nedsætte Understøttelserne til de arbejdsløse eller gaa til Staten og faa et forøget Tilskud. En saadan bevidst Underskudspolitik har vi ikke nogen Interesse for; og derfor er det en Grund til ikke at kunne tiltræde en saadan Form for Lovgivning. Endelig har jeg jo nævnt, hvad det ærede Medlem synes at have overhørt, at en ganske afgørende Anstødssten er, at de ærede Medlemmer i et Ændringsforslag foreslaar, at der gives et stort Udvalg paa en Snes Mand med kun 3 Arbejdere en Bemyndigelse til at stille som en Betingelse for, at en Industri skulde kunne faa Tilskud, at de paagældende Arbejders Løn nedsættes. Selv om det er camoufleret i den smukkeste Form, man kan ønske sig, er Realiteten i denne smukke Form den samme. Men en saadan Bemyndigelse vil vi ikke give, og dette vilde i og for sig være tilstrækkeligt til at afbryde Forhandlingen om denne Sag. Det er et saa alvorligt Indgreb, efter at Arbejderne har faaet 17 pCt.s Nedsættelse i Aar, at alene dette maatte være tilstrækkeligt til, at vi forskrækket maatte vende os fra Forslag af den Beskaffenhed.

Det ærede Medlem gør igen nogle Bemærkninger om, at det er kedeligt, at alt det, vi er enige om, ikke skal blive til noget. Jeg har imidlertid ikke Indtrykket af, at der er saa forfærdelig meget, der er Enighed om. Men hvis det ærede Medlem tænker paa Enighed mellem de Radikale og Socialdemokratiet, erkender jeg, at der er dog nogen Enighed. Jeg kan meget vel forstaa, at det ærede Medlem syntes, at det var rart, om vi vilde skære Byarbejderne fra og overlade dem til deres Skæbne og saa give nogle andre i Landet de Fordele, der kunde være.

Dette har jeg ikke megen Tilbøjelighed til paa Forhaand at give Tilslutning, men der ligger ikke heri nogen Tilkendegivelse, som det ærede Medlem syntes at formode, af, at jeg vilde opgive Arbejdet med Hensyn til Landstinget. Nej, hvis Arbejdet opgives, sker det af Hensyn til, at det Flertal, der dannedes i April 1924,